

celkem několik různých oblastí právních: Srbsko s Černou Horou (oblast srbského práva), Dalmacie a území slovinská (oblast rak. práva), Vojvodina (oblast uher. práva), Chorvatsko se Slavonií a Bosna s Hercegovinou (pozměněné rak. právo). O tom i o snahách sjednocovacích píše dr. Eisner v časopisu »Auslandsrecht, 5. roč., seš. 3—5. Sjednoceno je už — kromě některých jiných oborů, jako stanovení zletilosti (dokonaným 21. rokem), zavedení systému koncesního pro společenstva hospodářská a výrobní vyjma společenstva zemědělská a j. — řízení vyrovnávací, spočívající na rak. řádu vyrovnávacím. Zvláštní stálá komise zákonodárná pracuje již od r. 1919 a dělí se jednak na odbor civilní, jednak na odbor trestní. Kromě toho je zřízována od případu k případu zvláštní rozšířená komise, která se zabývá elaboráty stálých komisí před tím, než dojde ke konečné úpravě jejich. Komise pro trestní právo vypracovala již návrhy trestního zákona, trestního řádu a zákona o výkonu trestu. Komise pro civilní právo vypracovala již osnovy jednotného zákona o organizaci soudní a civilního řádu soudního; osnova zákona o organizaci soudní nalézá se zároveň s osnovou soudcovské praxe služby již v parlamentním projednávání. Společný nejvyšší soud bude míti svoje sídlo v Záhřebě. Jak zákon o organizaci soudní, tak osnova civ. řádu soudního přimykají se k rakouským zákonům. Rovněž na osnově občanského zákona pracuje zvláštní odbor stálé komise zákonodárné, která míní vzít za základ svých prací rovněž rak. občanský zákon.

Mnichovský proces pro velezradu proti známému Hitlerovi a soudruhům došel odezvy v odborných listech německých. Květinový sešit časopisu »Die Juristenzeitung« přináší o něm článek jednak z pera prof. hraběte D o h n y, jednak poznámky da H a c h e n b u r g a. Články vyznívají proti rozsudku, který byl vydán, zejména proti mírnému trestu a použití podmíněčného odsouzení. D o h n a končí svůj článek takto: »To už není justice, to je libovůle. A jestliže rozsudek poskytuje prominutí trestu aneb je slibuje, osvědčí-li se, obžalovaným, kteří se svým činem otevřeně chlubí a kteří jeho opakování nezastřeně ohlašují, pak popírá smysl tohoto zařízení i smysl obžalovaných, kteří musí podle svého celého založení toto očekávání pociťovati přímo jako urážku. Přezírá, že zde má trest splnění nikoli funkce polepšovací, nýbrž zajišťovací. Pak bylo ale zásadně opositiční smýšlení obžalovaných okolností přitěžující a muslo býti tak hodnoceno i soudcem, který toto zásadní smýšlení sdílí. Jen kdo se naučil přemáhati v rozsudku soudcovském i sama

sebe, hodí se za nástroj spravedlnosti.« O témže rozsudku praví H a c h e n b u r g, navazuje na to, že trest — nejnižší, jaký bylo lze vyměřiti — má po 6 měsících pomínouti: »Zde vzniká tomu, jemuž je právní řád nejvyšším statkem, ať náleží kterékoli straně, vážná starost. Bez trestání velezrady nemůže žádný stát existovati. Tresty, jimiž se hrozí, musí býti přísné a těžké, jinak nepomáhají. Kdo vysoko hraje, musí dáti mnoho v sázku. Jinak by se stala velezrada sportem. Pak by byl stát ztracen. Bud musí soudy s každým pokusem o velezradu z toho důvodu, že žijeme v době revolucí, mírně naložiti, tedy i s pokusem komunistickým. Také dělník, který věří ve spásu republiky sovětů, jedná z přesvědčení, že tím slouží blahu vlasti, jak on mu rozumí. Anebo, necháme-li v takovýchto případech dopadnouti tíhu zákona, dáme příčinu k výtce třídní justice. Pak by tato výtka nemohla býti vyvrácena: Obojí jest stejně zlé!«

Proti stálým změnám v osobě ministra spravedlnosti v Německu stěžují si tamní odborné listy. Vidí v tom překážku pronikavé a jednotné reformy zákonodárství v oboru justičním. Vyslovují požadavek, aby byl za ministra spravedlnosti povolán schopný, zkušený a osvědčený nepolitický odborník, nemá-li důvěra v justici a soudnictví ještě více mizeti. Připomenouti dlužno, že v Německu změnila se osoba ministra spravedlnosti nyní již po deváté.

K právní povaze veřejného fondu. Za veřejný fond lze považovati jen takové jmění, z jehož příjmu hradí se určité potřeby veřejné správy. Arcibiskupství olomoucké co do statků jest však jmění, sloužící k sustentaci arcibiskupa. Okolnost, že jmění toto podléhá současně státnímu dozoru a že případné jeho zatížení jest vázáno na svolení správy státní, nezakládá ještě sama o sobě povahu veřejného fondu. (Nález nejv. správ. soudu ze 17. dubna 1924, č. 6486.)

Konflikty mezi soudy našimi a slovenskými. Pro různost zákonů dochází v praxi velmi často ke konfliktům mezi soudy zdejšími a slovenskými, jejichž nepříznivé důsledky pocítují ovšem především strany. Tak se stalo nedávno, že osoba, která měla v rukou platný exekuční titul, byla třemi soudy, na něž se obrátila se žádostí o povolení exekuce, odmítnuta. Bylo by na čase, aby příslušný materiál, byl sebrán a vzat za základ pro vypracování zvláštního zákona, jenž by takové kollise upravil.